

Flyktingar medmänniskor

behöver

Spenshult sjukhus utanför Halmstad görs om till ett av landets största boenden för cirka 700 asylsökande. Men det räcker inte att kommun och myndigheter samarbetar. Nya asylboenden måste också förankras i civilsamhället.

I maj flyttar de första 230 asylsökande in i Spenshult sjukhus nordöst om Halmstad. Fullt utbyggt ska 700 kunna bo på anläggningen och gör Spenshult till ett av landets större asylboenden. Men inte det enda. Utanför Vänersborg ligger till exempel Resta Gård, också det ett gammalt nedlagt sjukhus – för cirka 600 flyktingar. Renoverat för miljoner med en grönskande park och egen butik, "där bara de boende får handla", som en av Migrationsverkets handläggare stolt förklarade.

Och kanske kan vi inte välja. Flyktingströmmarna är stora och för få länder i Europa tar emot. Så både stora institutioner tas i bruk och små anläggningar mitt ute i öde skogen lite varstans.

Men i presentationen av Spenshult, precis som i resonemangen kring de flesta boenden, saknar jag tankar från de ansvariga hur man också kan bjuda in civilsamhället i mottagningsprocessen.

– Vi kommer att träffa berörda aktörer i länet; länsstyrelsen, kommunen, arbetsförmedlingen och Region Halland för att tillsammans diskutera vilka åtgärder som krävs för att verksamheten ska fungera, säger Stefan Bergman på Migrationsverket inför ombyggnaden av Spenshult [till SR](#).

Så som det brukar vara. Integrationen ska skötas av det offentliga Sverige. Men det räcker inte!

Det behövs tankar kring hur vi kan få till möjliga mänskliga möten redan tidigt. Efter en flykt från ett liv i krig och kaos, farofylld resa till och genom Europa, blir det många och långa sysslolösa månader av väntan innan beslut. Månader av absolut ingen sysselsättning, kanske långt från närmsta tätort. Tak över huvudet och tre mål mat duger som standard. Har man tur finns wifi men inte säkert någon dator. Kortspel, lite fotboll, för kalla kläder och ingen svenska – fast många så gärna vill komma igång och lära sig språket.

Så Migrationsverk, kommuner och andra aktörer – glöm inte bort "vanligt folk" i mottagningsprocessen! Både stora och små boenden måste förankras i civilsamhället. Skaffa nya rutiner kring hur ni kan bjuda in omkringboende, både ideella krafter och det aktiva svenska föreningslivet. Alla kan vi bli lärare i svenska, alla kan vi innebära ett avbrott, bjuda på en fika, ta med på kultur- och idrottsevenemang, ja det ena ger det andra. Egentligen är det så enkelt – och ger så mycket tillbaka!

Maria Wallin